

Nevidomý kutil s úsměvem na rtech

Ležím na masážním stole a po zádech mi běhají prsty zkušeného rehabilitačního terapeuta. Není mi neznámý, protože se vidáme v kostele. Bohoušek, jak mu všichni říkají, je velmi sympatický a veselý člověk, který je úplně slepý. A přesto dokáže téměř vše. Dokonce i vylézt na střechu a opravit ji! O tom, jak to dokáže, jsme si povídali s ním a jeho slabozrakou ženou Olinkou Valentovou.

Jste slepý od narození?

Na moji slepotu se přišlo, když jsem byl na vojně. Sloužil jsem u radarů jako elektrikář, a když jsem neviděl na měřáky, kamarád mi říkal, zajdi si pro brýle. Ve vojenské nemocnici přišli na to, jakou nemoc mám.

Jak to bylo s vaším zrakem dál?

Zrak se mi zhoršoval postupně, nemohl jsem už pracovat jako elektrikář, abych neublížil sobě nebo ostatním. Když jsem odešel do invalidního důchodu, viděl jsem ještě slabě třeba na hodinky, později jsem měl světlocit, takže jsem aspoň viděl, odkud přichází světlo. Asi od padesáti let už jsem přišel i o světlocit a vidím jen tmou.

Co je největším nepřítelem slepého?

Když se něco změní, třeba v místě, kde má být volno, někdo zaparkuje auto. Osobní auto poznám, hůl klepne do nárazníku, ale u nákladáku jde hůl pod něj, a to pak do něj můžu narazit i hlavou. Nedávno jsem si rozsekl hlavu o hranu nově instalované přenosné značky v místě, kde vždycky vystupuji z autobusu. Nejhorší jsou ty ohebné, které se po nárazu ještě vrací, a tak to schytám dvakrát.

Když někdo uvidí slepce s holí a chce mu pomoci, co nejlépe udělat?

Nejlépe se ho zeptat, jestli chce pomoci. Já buď řeknu, ne děkuji, tady to znám, nebo poprosím, dovedte mě na určité místo. Někdy toho rád využiji, pokud má dotyčný se mnou stejnou cestu.

Jak to funguje v domácnosti? Vaše žena Olinka přece také moc nevidí.

B: My máme štěstí, že Olinka ještě poměrně mnoho věcí vidí. Je spousta věcí, které si nevidomý může sám udělat, ale někdy je potřeba, aby někdo zkontroloval, jestli je to uděláno dobře. Nevidomý si může sám vyprat, ale už nezkontroluje, jestli se flek na košili vypral nebo jestli si nezabarvil všechno prádlo.

O: Musela jsem se naučit dávat věci pořádkem na stejné místo a např. důsledně zavírat dvířka od kuchyňské linky, aby se o ně nepraštil. Dlouho jsem si nemohla zvyknout, že nemusím rozsvěcet v koupelně, že se holí potmě. Bohoušek ale moji péči moc nepotřebuje, chce si dělat mnoho věcí sám. Přicházím třeba domů, slyším vrtačku a Bohoušek mění prasklé prkno u lavičky. Navrhovala jsem, že někomu řekneme o pomoc, ale než jsem to stihla, už bylo vyměněné a velice přesně.

Je něco, co vám slepota dala?

Na první pohled je mi víc lidí sympatických než dřív. Dřív jsem lidi posuzoval i podle vzhledu a byl mi sympatický třeba jeden ze sta. Dnes lidi poznávám jen podle hlasu a je to přesně obráceně. Teď je mi nesympatický jeden ze sta.

Ale hlavně jsem díky své vadě očí potkal svoji ženu Olinku. Když jsem přišel v 35 letech do invalidního důchodu, nechtěl jsem jen sedět na lavičce a naříkat. Dozvěděl jsem se, že na Slovensku v Levoči je rehabilitační ústav pro slabozraké a nevidomé, kde se člověk může naučit některé dovednosti. Napadlo mě, že hmat mám dobrý, že bych si mohl udělat kurz na maséra. Po půl roce jsem tam potkal Olinku, která si přijela udělat školu pro telefonistky.

Jste věřící od malička?

Byl jsem jako malý pokřtěný, rodiče byli věřící, ale do kostela pravidelně nechodili. Zašli jsme třeba mezi svátky, mše se sloužily v latině a já se spíš jako dítě v kostele nudil. Když jsem přišel o oči i o práci, kterou jsem měl moc rád, a později i o rodinu, říkal jsem si co dál. Tatínek občas zašel do kostela, tak jsem šel i já.

O: Mně bylo sympatické, že si svoje problémy chodí na rozdíl od jiných řešit do kostela a ne třeba do hospody. Chodili jsme společně v neděli, kde si každý slabozraký třeba vzal k sobě nevidomého, aby se nám lépe šlo.

B: Já se modlil: Pane Bože, dej mi tu pravou víru a dej mi prosím i přítelkyni, se kterou bych ji mohl sdílet. Byli jsme spolu v Levoči

Foto: Štěpán Pospíšil, archiv rodiny Valentů

rok a půl a měli jsme čas se poznat. Dohodli jsme se, že to spolu dáme dohromady a na Moravě jsme se vzali.

Co byste vzkázal našim čtenářům?

Když přijdou těžkosti, nevzdávejte se. Všechno se dá řešit. Měj odvahu a pracuj na sobě. Člověk nikdy není na těžkosti sám. Je dobré pořádkem si uvědomovat, že jsou lidé, kteří jsou na tom hůře, děkovat za to, co máme. Ně-

kdy ti, kteří jsou na tom hůře, dokážou být povzbuzením pro ostatní.

Chcete se dozvědět, jak nevidomý nakupuje, zatlučká hřebíky, seká kosou nebo jaké mají slepí lidé technické pomůcky? Načtete si QR kod nebo navštivte www.tarsicius.cz

Jak funguje slepecké písmo?

Každé písmeno má nějaký kód. Jednotlivá písmena Braillova písma se tvoří různými kombinacemi šesti teček uspořádaných jako šestka na hrací kostce. Těchto šest bodů stačí k vyjádření celé abecedy i číselné řady.

Víte, že...

I když slepí nevidí, obvykle používají stejné výrazy jako vidící: na první pohled, včera jsem viděl v televizi, kouknul na to, četl jsem atp.

Kalendář a psací stroj pro nevidomé

Bolest Církve

Kluci ve škole urážejí kněze, že jsou to pedofilové. Co jim mám říct?

Michal, 16 let

Nejprve je třeba říci, že obvinění z pedofilie je velmi závažné. Pedofilie je vnitřně nezřízené hnutí náklonnosti k nedospělým jedincům, které, jestliže neovládnuté rozumem a vůlí, může vést i k násilí

OTEC MAREK MIŠKOVSKÝ

a ke zločinům znásilnění. Protože se pohlavnost (sexualita) dotýká celistvosti (integrity) osoby, jsou přestoupení v této oblasti těžce hříšná. Tak jako praktikovaná homosexualita, je i pedofilie těžkým hříchem. Pedofilie je i zločin, protože páchající pedofilii (dospělý) ji páchá na slabším, nedospělém. Proto i kdyby došlo k jedinému takovému zločinu, bude to vždy tragédie. Pokud se v této oblasti proviní nějaký kněz, je třeba přidat ještě jednu přitěžující okolnost: jedná se o zneužití moci, kterou disponuje jako zástupce Církve, která má ukazovat milujícího Boha.

Kdo říká, že „kněží jsou pedofilové“, říká vlastně, že každý, kdo je kněz, je pedofil. To je hrubé obvinění všech kněží. Je to jako když řekne „všetci kradnou“. Ptám se pak, zda ten člověk zná osobně nějakého pedofilního kněze (nemyslím jméno či nějakou tvář z obrazovky) a zda by toto obvinění byl schopen zopakovat nějakému knězi (mluvím-li s ním já, říkám mně) do očí. A pokud někoho takového prokazatelně nezná, tak ať nemluví o všech.

Tím se dostáváme k číslům. Protože v případech pedofilních kněží se často zaměňuje počet podezřelých (mnohdy i neprávem nařčených), obviněných (před soudem), těch, kteří byli skutečně sou-

zeni (kde soud obvinění neodmítl jako nepodložené), a těch, kteří byli usvědčeni a odsouzeni, může jít až o desetinásobné zkresení (!) Není pravdou, že by mezi kněžími bylo těch, kteří zneužívají děti více než v ostatní populaci. Jen stejné problémy, které se odhalí mezi učiteli, sportovními trenéry či vychovateli se nespojují s jejich zaměstnáním. Pravdou je, že od kněží se očekává morální bezúhonnost více než od ostatních.

A jak k uzdravení těchto bolestivých ran můžeš pomoci ty? Abychom mohli žít vydařený život, potřebujeme žít uspořádanou sexualitu. To je dřina, vyžaduje to žít ctivosti, zvláště čistoty. Jedině vtrvalou prací na sobě ovládneme vášně a choutky lidské smyslnosti. To je smyslem sebezáporů. A abychom měli pomoc Boží, proto se modlíme.

V modlitbě nezapomínej na ty, kteří trpí, ani na ty, co se modlí málo a pak nežijí čistě... „Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte Kristův zákon“ (Gal 6.2).

ČTK 9. 3. 2006 uvádí, že až tři procenta dublinských kněží byli pedofily. A skutečné údaje: podezření se týkala 3,6 % z celkové počtu kněží, obvinění 1,1 % a potrestání 0,3 %. Obviněn byl tedy jeden ze sta, prokázána pedofilie byla 3 z tisíce, ale nadpis hovoří o 3 ze sta (!) jako o pravděpodobných pedofilech na základě podezření – ignoruje tak presumpci nevin.

Bližší informace najdete na wikipedii, heslo: Sexuální skandály katolických duchovních.

https://cs.wikipedia.org/wiki/Sexuální_skandály_katolických_duchovních

Fotosebra - Adobe stock